

## Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

**Číslo** \_\_\_\_\_ **Datum** 23. 3. 2012

**Skupina divadla** DUS **Vaše jméno** Christina Papadopulosová

### Demografické údaje o respondentovi

**Věk** 19 **Pohlaví** žena

**Studium** ZŠ **Povolání** studentka BiGy

**Poznámky**

## Přepis rozhovoru

A: Jak trávíš volný čas?

B: No, pokud se zrovna neučím do školy nebo nedělám nějaký jiný aktivity, tak chodím do výtvarky, hraju na bicí, trávím čas s přáteli.

A: Hraješ v nějaké kapele?

B: Zatím ne. Ještě nejsem v takovém stádiu, abych mohla hrát v kapele.

A: Do divadla chodíš?

B: Do divadla chodím dost často poslední dobou. Nejradši mám..teda nejvíc navštěvuju Buranteatr nebo Husu a nebo právě u Stolu divadlo.

A: A navštěvuješ je jenom v rámci školy nebo i jindy?

B: Aji samostatně, když vidím nějaký představení, který by mě mohlo zajímat, tak s přáteli se nějak dohodnu a zajdem na to.

A: Podle čeho se rozhoduješ, na jaké představení půjdeš?

B: Záleží většinou na tématu, na tom, jaký je to žánr nebo jaký má podtext třeba nebo o čem to je a tak.

A: A třeba podle názvu? Když vidíš, že to máte jako povinnou literaturu..

B: Taky, taky, ale spíš mě zajímá, o čem to je, jak to vyzní, aji recenze dost často čtu, ať mám nějakou zpětnou vazbu.

A: Recenze teda čteš před nebo po představení?

B: Většinou před. Když si nejsem jistá, na co jdu. Jestli mně to někdo doporučí, tak až po.

A: Chodíš teda nejčastěji s přáteli. I s někým jiným, třeba s rodiči?

B: S přáteli většinou.

A: Vzpomeneš si, kdys byla v DUS poprvé?

B: No, to bylo představení..to byla Něžná podle mě, od Dostojevského. Tak rok zpátky zhruba. Nějak tak.

A: Jak to na tebe zapůsobilo?

B: Konkrétně to představení velice intenzivně, takže aji to divadlo jako takový a ten prostor je mně jako hodně sympatickej a cítím se tam dobře, že to není velká scéna, je to takový komorní. Většinou tam potkám jako sympatický lidi aji..prostě cítím se tam dobře, takže to an mě působí dobře.

A:A nevádí ti třeba blízkost herců?

B: Ne, to mně vůbec nevádí, právě naopak, mám z toho ještě větší zážitek.

A: Jak často chodíš do DUS nebo chodíš tam nějak pravidelně?

B: U Stolu nechodím až tak pravidelně, doteď jsem tam zhlídla tři nebo čtyři představení. Takže..to je většinou spíš přes školu, u Stolu..eh..do DUS chodím většinou přes paní profesorku češtiny nebo na doporučení.

A: O tom, co se v DUS hraje se teda dozvídáš od učitelky?

B: Od učitelky nebo potom se to dozvím třeba na plakátech nebo se podívám na stránky, když se mi chce do divadla, tak zhlídnu, co se kde děje. Takže na stránkách taky dost často.

A: Máš nějakého oblíbeného herce nebo režiséra?

B: Ne, ne, zatím jsem nedošla tak daleho, abych..ne, zatím ne.

A: A z jiných divadel třeba?

B: Michala Isteníka z Buranteatru.

A: Bavíš se někdy s kamarády po představení o tom, co jste viděli?

B: Jo, většinou.. jo, bavíme se o tom a nějak si to konfrontujeme ty naše pocity, takže jo. Je to jakoby ještě aktuální to. Jestli nás to zasáhlo, jakože většinou u Stolu nás to zasáhne, tak se o tom potom ještě bavíme, no, protože každý z toho má jiný pocity. Jednou jsem tam byla s našima, tak s těma jsme se celkem pohádali o tom, to jsem se moc nedorozumněli.

A: Na jakém to bylo představení?

B: To byl Šamhorodský proces. Tak ten na mě zapůsobil hodně intenzivně. Na ně taky, ale na ně spíš jako negativním způsobem, že se cítili hodně stísněně při tom představení, že to na ně nepůsobilo moc dobře. A já jsem se právě snažila jako obhájit, že to tak mělo působit, protože to představení je jakoby pochmurný samo o sobě a že to podle mě byl jako účel, takže jsem to brala jako součást toho představení.

A: Doporučila bys třeba návštěvu DUS dalším přátelům?

B: Určitě.